

mani solers industria rota è Tamisi aquas in magnam urbis partem tubulis certo libramine dispositis nuper deduxit: Templis undique & ædibus sacris ita fulget, ut RELIGIO, & PIETAS sibi delubrum hic collocaſe videantur. Ecclesiæ enim cxxi numerat, quot nec ipsa Roma ostendit, præter Nosocomia, & Xenodochia, alitque orphanos plus minus 600 in Paidotrophio, quod Christi Ædes dicitur, & pauperculos collata stipe circa M C C X L &c. Longum esset si sigillatim persequerer optimas leges, & instituta quibus temperatur, Senatorii ordinis dignitatem, in Principem obsequium & fidem, civium humanitatem, ædium nitorem, fœlicissimum ingeniorum proventum, suburbanos hortos deliciis, & herbis exoticis refertissimos, classem numerosam, & instructissimam, mercium omnigenarum vim incredibilem (ducenta millia pannorum laneorum præter alia una Antwerpia quotannis hinc accepit) & omnium quæ ad humanæ vitæ cultum, necessitatemque spectant, redundantem copiam. Vere enim ille H. Junius in Philippeide,

tectis opibusque refertis

*Londinum, & si fas, numero ciue superbum,
Larga ubi fœcundo rerum undat copia cornu.*

Et I. Scaliger in suis urbibus:

*Vrbs animis, numeroque potens, & robore gentis.
Alius hos quoque de Londino proudit versiculos, si legere non dedigneris,*

*LONDINVM gemino procurrit littore longe
Æmula maternæ tollens sua lumina Trojæ,
Clementer surgente jugo dum tendit in ortum:
Vrbs per amena situ, cæloque soloque beata,
Vrbs pietate potens, numero ciue superba,
Vrbsque Britannorum quæ digna BRITANNIA dici.
Hec nova doctrinis Lutetia, mercibus Ormus,
Altera Roma viris, Chrysea secunda metallis.*

Hos etiam in Londini laudem Henricus Huntingtonensis regnante Stephano, lusit,

*Ibis & in nobros dives Londonia versus
Quæ nos immemores non finis esse tui,
Quando tuas arces, tua mœnia mente retracto
Quæ vidi, videor cuncta videre mihi.
Fama loquax & nata loqui, moritura silendo,
Laudibus erubuit fingere falsa tuis.*

Alius item olim sic ludibundus cecinit,

*Hec urbs illa potens, cui tres tria dona ministrant,
Bacchus, Apollo, Ceres, pocula, carmen, ador.
Hec urbs illa potens, quam Iuno, Minerva, Diana,
Mercibus, arce, feris, ditat, adornat, alit.*

Gravius autem amicus noster V. Cl. Ioannes Ionstonus Aberdonensis, in Academia Regia Andreapolitana S. Theologia Professor,

*URBS AVGSTA, cui cœlumque, solumque, salumque,
Cuique favent cunctis cuncta elementa bonis.
Mitius hand usquam cœlum est, uberrima Tellus
Fundit inexhausti germina lata soli,
Et Pater Oceanus Tamisino gurgite mistus
Convehit immensas totius orbis opes.
Regali cultu sedes clarissima Regum,
Gentis præsidium, cor, anima, atque oculus.*

*Parvæ 73 plus minus in hoc agro, extra urbem numerantur,
in ube, libertatibus, & suburbis 221.*

*Gens antiqua, potens virtute & robore belli,
Artium & omnigenum nobilitatæ opibus.
Singula contemplare animo, attentusque tuiere,
Aut Orbem aut Orbis dixeris esse caput.*

Sed hæc & hujusmodi fufius & accuratius persequutus est Joannes Stowæus civis Londonensis & Chronographus celebris in sua quam nuprime edidit Londini perlustratione. Nunc charissimæ patriæ valedicam, si prius annotavero inclinationem cœli LI gradibus, XXXIIII scrupulis distantiam ab ultimo Occidente XXIIII part. XXV scrup. definire. Fidiculam naturæ Venèris Mercuriique stellam esse Topicam, quæ Horizontem perstringit, nunquam subit: & Caput Draconis verticalem ab Astrologis censerit.

A Londino Tamisis Redcliffe à rubro clivo sic dictum, nitidum oppidulum, & nautarum habitationem rigans, fere in gyrum magno flexu se circumducens Leam flumen Comitatus hujus ad Orientem limitem admittit, cui nihil in hoc Comitatu memoria dignum adfidet. Nec enim Ædelmton præter nomen à nobilitate deductum, quicquam ostendit, nec Waltham, nisi crucem in funebrem Æleonoræ Reginæ Edwardi Primi uxoris pompam erectam, unde denominatur. Solum Enfeld ædes Regiæ hic visuntur, à Thomas Lovell Georgiani Ordinis Equite aurato, Henrico Septimo consiliis intimis, ut ex insignibus colligere licet, constructæ. Quibus viridissimo arborum vestitu, & ferarum venatione celebris saltus Enfeld Chace adjungitur, possessio olim Magnavillanorum Essexiæ Comitum, deinde Bohunorum qui illis successerunt, nunc vero ad Ducatum Lancastriæ spectat, ex quo Henricus Quartus Rex Angliæ Humfredi Bohuni ultimi alteram filiam & hæredem in uxorem duxerit. Visunturque adhuc in medio fere hoc saltu ruderæ antiquæ domus quam Magnavillanorum Essexiæ Comitum fuisse vulgus perhibet.

Ad Septentrionalem Middlesexiæ limitem via Romanorum militaris vulgo Watling street hunc agrum ingressa, à Verolamio antiquo Londinum per Hamstedheath (è quo pulcherrimæ urbis, & amoenissimi ruris facies despectatur admodum speciosa) recta duxit. Non qua nunc itur per Highgate, hæc enim via licentia Episcoporum Londinensium ante annos plus minus CCC, ut jam dictum, fuit aperta. Illa autem antiqua, ut ex antiquis S. Edwardi Confessoris Chartis constat, transit prope Edgeworth memorie non admodum antiquæ, & Hendon, quod Dunstanus Archiepiscopatus ad rem monasticam promovendam natus pauculis Bizantinis aureis emptum Monachis S. Petri Westmonasterii donavit. Hi erant aurei Imperatorii nummi apud Bizantium, sive Constantinopolim à Græcis imperatoribus cusi, quo autem valore nescio. Fuerunt etiam argentei similiter Bizantii, & Bizantini simpliciter dicti, quos duos solidos valuisse in antiquis instrumentis subinde observavi. Verum hæc alii scrutentur, mihi incœptum iter persequendum.

Radcliffe.

*Edmorton.
Waltham
Cross.*

*Enfeld
Chace.*

*Edge-
worth.
Hendon.*

*Bizantini
nummi.*